

Duchovní úrovně IV.

Mnohé naložil si člověk na sebe jako překážku, která ho zdržuje od rozvoje jeho ducha, který sám od sebe usiluje cestou **vzhůru**, jakmile není spoután, není-li skrze něco pozemsky vázán.

Hlavním zlem však zůstává jednostranný příliš pěstovaný rozum, který se nafoukaně roztahuje na trůnu vládce, který mu nenáleží.

Je podobný zvířeti, které jen je-li ovládáno, poskytuje velmi dobré služby, zatímco **pak** v každém případě působí **škodlivě**, jakmile je mu přenechána samostatnost.

Jako šelma, která je zpočátku přítulná a dělá radost tomu, kdo o ni pečuje a dává jí potravu, se však od zcela určité velikosti stává nebezpečnou také tomu, kdo ji dříve vychovával.

Stává se pak tyranem ošetřovatele, který se jí musí obávat a který svou doposud obvyklou vlastní volnost pohybu v kleci, příbytku tohoto zvířete, zcela ztrácí. Zvíře ho náhle ovládá v rámci dosahu jeho možnosti pohybu.

Tak děje se každému člověku s jeho rozumem. A protože tento nezůstává odkázán jen na přikázané mu obydlí, tedy na příslušné lidské tělo, nýbrž si vynutil **úplnou volnost pohybu**, která je na zemi bez hranic, tak muselo se **celé lidstvo** podrobit jeho chtění.

Nikde si před ním není jisté, všude číhá jako nebezpečí, připraven použít ostré drápy nebo drtivý stisk tam, kde se ukáže

člověk, který **není** ochoten se mu podrobit!

Tak to **dnes** vypadá na zemi! Zvíře, zprvu něžně pěstované, narostlo k obrovské síle, kterou žádný člověk nedovede opět přinutit k **užitečné** službě.

A tak způsobuje nyní žalostnou spoušť, ve které se vy zčásti již nacházíte a která se ještě hůře rozšíří, protože nejste schopni ovládnout zvíře k zastavení.

Mnoho lidí padne mu za oběť, třebaže by mohli zvíře lehce ovládnout, kdyby je byli včas **správně** vychovali.

Sílu, kterou nyní zvíře vynakládá k pustošení, mělo by pod rozvážným vedením vašeho ducha použít k zušlechtění a pozvednutí vás samých a vašeho okolí, k míru a k radosti všech.

Místo pustošení rozkládaly by se před vámi kvetoucí zahrady, zvoucí k blaženému působení v díkuplné činnosti mírumilovných pozemšťanů.

Museli byste tomuto vámi vychovanému netvoru **všichni** propadnout, kdyby mu Bůh sám nyní nestanovil hranici, nezbavil ho moci a opět ho neuvedl na cesty, na kterých může působit jen **prospěšně!**

Avšak napřed musíte ještě prožít, jaké zlo tím bylo vámi způsobeno, musíte spatřit a vytrpět těžké následky, které to s sebou přináší a způsobuje, abyste tím byli zcela uzdraveni od takového falešného jednání a úsilí, aby v budoucnosti nemohla opět ve vás vyvstat žádná žádost po něm!

Tak vás trestá Bůh; tím, že vám dává naplnění všeho toho,

co jste si ve vlastním chtění snažili vynutit proti jeho příkázáním, poté co jste nedbali ze Světla vám v lásce poslaných varovatelů, nýbrž jste je se svou nenávistí pronásledovali a nakonec je ve slepém vzteku vraždili. Protože vám byli pro vaše plány nepohodlní, ačkoliv **jen oni** mohli vám skutečně pomoci.

A pod touto vaší chybou je vám také nemožné, aby se **duch** ve vás mohl uvolnit, aby se pozvolna rozvíjel a obdržel spojení s druhem, který je **mu** vlastní, s duchovní úrovní v paprsku Světla Boží milosti.

Vláda rozumu to nikdy nepřipustila; neboť by tím přece velmi rychle jeho uměle vyšroubovaná falešná sláva v sobě roztála jako sněhulák v paprsku slunce.

Nezadržitelně by spadl z trůnu a **musel** by opět **sloužit**, místo aby si hrál na pána.

Proto ta namáhavá obrana, která se neštítí ani vraždy tam, kde by mohla být nějakým způsobem ohrožena jeho vážnost.

Tak dochází k tomu, že vy také ještě dnes nemůžete vůbec jinak myslet a všechno, co slyšíte, co je vám zvěstováno, vtiskujete do **pozemsky** vám dobře známých forem a tím necháváte v sobě vyvstat představám, které ani přibližně neodpovídají skutečnosti; neboť je **nad** vámi a drží vás nízko to zvíře, které jste vychovali a přepěstovali, aniž byste si je podřídili! Oddělujíc postavilo se mezi vás a všechno duchovní a již více nepropouští k tomu, co je výše než toto ctižádostivé zvíře, váš pozemsky přetrvávající rozum, který je třpytivě vábíci, avšak nejnebezpečnější a nejjistější nástroj pro váš zánik v ruce Lucifera.

Osvobod'te se nyní od něj a povzneste se **nad** něj! Jinak nemůžete nikdy uchopit něco z hodnot, které jsou vám ze Světla nabízeny, a také je nemůžete pro sebe využít.

Staňte se opět **takovými**, jakými byli pozemští lidé dříve, než je uchopila rozumová domýšlivost a přitiskla je k **té** půdě, která pro ně byla vhodná v jejich zúžení.

Lidé se tehdy **zachvívali ve** svém okolí a **s** ním a mohli se proto duchovně pozvednout v záchvěvech, aniž by se proto museli obávat ztráty pozemské půdy a pozemského myšlení.

Jak jste se přece stali tak malými vůči těm, které dnes označujete jako stojící na počátku vývoje, jako lidsky ještě neplnohodnotné.

Oni byli plnohodnotnější ve stvoření, než jak vy jste dnes, a proto hodnotnější a užitečnější vůči Stvořiteli než vy ve svém neblahém pokřivení, které je schopno zanechat jen spoušť místo zvelebování stávajícího.

Musíte opět dospět k tomuto bodu, musíte opět v sobě rozvinout záchvěvy, které ve vás zcela zakrněly, pokud nechcete padnout; neboť váš duch bude nyní **osvobozen** od všech překážek, násilně skrze sílu Světla! Překážky budou rozbity. Pak běda tomu duchu, který se nemůže **zachvíváním udržet**, musí klesnout, protože k vzletu nemá více žádnou sílu v nedostatku jakéhokoliv výcviku a činnosti, kterých jste ho rouhavě zbavili.

Na jedno musí pozemský člověk ještě zcela obzvláště dbát, protože v tom těžce hřeší: Spojení s bytostnými pomocníky nesmí být **nikdy přerušeno**! Jinak tím rozevřete mezeru **vám**

škodlivou.

Nemáte **velké** silné bytostné považovat za bohy; neboť bohy nejsou, nýbrž jsou věrnými služebníky **Všemohoucího** a ve službě jsou **velikými**! Nejsou **vám** však nikdy podřízeni.

Na **malé** bytostné však nemáte ve své domýšlivosti shlížet jakoby shora dolů; neboť tito nejsou **vašimi** služebníky, nýbrž tak jako velcí slouží jen samotnému **Bohu**, Stvořiteli. Jen ve svém působení se vám přibližují, vy se však máte přibližovat k nim.

Můžete se od nich naučit velmi mnoho, zejména z jejich věrné služby, kterou svému Stvořiteli vděčně prokazují. Vy lidé bezpodmínečně **potřebujete** velké a malé pomocníky; neboť jen ve zcela harmonickém **spolupůsobení** s nimi mohou vaše duše správně zrát a dospět ke vzestupu.

Učte se proto **dbát všech** bytostných pomocníků; neboť oni vám mohou být nejlepšími a nejvěrnějšími přáteli!

Pak budete se také opět snadněji zachvívat, avšak musíte být nejprve **osvobozeni** od **jakéhokoliv zúžení** vašeho pozemského rozumu. Zejména když chcete pochopit to, co vám zvěstují o světlých oblastech, které se vám, pokud chcete myslet jen pozemsky, nemohou stát nikdy pochopitelné; neboť jsou toho druhu, který může být přijat jen **vaším duchem**!

Teprve když jste se pro to **otevřeli**, pak víte, co jsem vám se svým vysvětlením dal. Mluvím sice již dnes o těchto věcech, avšak je to sdělováno pro **pozdější** chápání této země; neboť já **splňuji** ve všem, co k vám promlouvám! Já splňuji, protože to bylo kdysi zaslíbeno, že zjevím stvoření vyvinutým i stvořeným, že vám dám

klíč k porozumění všeho dění ve stvoření.

Jen **věrně** spravujte všechno vědění; neboť nikdy opět nemůže se zemi dostat takové spásy a takové milosti. Tím, že vám to všechno zvěstuji, stáváte se **strážci všech klíčů!** Když je necháte dojít k poskvrnění nebo zkřivení jen malé části, tak neotevřou se již více tato tajemství stvoření a brány zůstanou opět zavřené, nejen na dlouhý čas, nýbrž **tentokrát** pro vyvinuté **navždy!**

Taková odpovědnost nyní spočívá na **vás**, které jsem k tomuto úřadu pozvedl mezi všemi lidmi, jak to kdysi učinil Ježíš se svými učedníky, když pobýval na zemi.

Vy to máte však tentokrát snazší; neboť já k vám nejen **mluvím**, nýbrž **zapisuji** vše, aby již více nemohlo dojít k **tak** ničivému znetvoření svatého Slova, jak se to stalo s tím nejdůležitějším, co Ježíš tehdy řekl.

Je mi také tentokrát dáno mnohem více času, přivést vás do všeho, abyste se přesně mohli naučit, co je Boží vůle a co od vás požaduje, když vám dala **všechno**, co potřebujete ke své možnosti sebevědomého bytí.

Stali jste se tím schopnými **vědomě** využít všech milostí ve stvoření, ve věčnosti, a to tak, že budete jen správně jdoucím a užitečným článkem v tomto stvoření, za předpokladu, že druhým nic nezávidíte; neboť je zde prostor a možnost existence pro **všechny**, kteří následující zákon pohybu harmonicky se s druhými zachvívají!

Vy, malý zástupe nositelů svatého kříže, jste **kvasem**, který

jsem já pro lidstvo připravil, který má nyní všechno proniknout a podporovat, který má přinést duchovní pohyb do těžkopádných mas, aby se v sobě nemusely neužitečně zhroutit a zahynout.

Věrně opatrujte klíče, které dávám s mým Slovem, a předejte je vždy těm, kteří přijdou **po** vás správným způsobem!

Jakmile budete osvobozeni od tlaku vázanosti rozumu, **pak** vám budou jasná všechna má slova, která jsem k vám již mluvil a také ještě mluvit budu. **Pak** budete také přijímat, co jste se dověděli o prastvoření a o prastvořených, kteří se nacházejí na nejvyšším místě všech stvoření, v chrámu svatého Grálu.

První kruh kolem Parsifala, do stvoření, sestává ze **čtyř** prastvořených, kteří se mohli zformovat ihned vědomí jako první z vyzařování Parsifala. V radostném tvoření přijímající a předávající, opět berouce a zářící zpět neochvějně se zachvívají.

Kolem Parsifala je **vícero** kruhů prastvořených. Všechny však, také ten první kruh, mají veliký odstup od Parsifala a jeho trůnu, který následkem tlaku nemohou překročit.

Tito čtyři prvního kruhu jsou nejsilnějšími ze všech prastvořených. Mohou snést více tlaku Světla než ostatní, aniž by museli pozbyt vědomí.

Jsou to:

Od-shi-mat-no-ke, služebník a světelná ochrana dokonalé trojice. On je nejideálnějším ztělesněním královského vládce.

Leilak, ztělesnění mužné statečnosti a mužné síly.

Tito dva jmenovaní jsou ve svém druhu lidem srozumitelní. Avšak jiné je to se dvěma, které nyní jmenuji; neboť tyto druhy leží mimo lidské představy.

Lev. Přiblíží se to lidským představám, když řeknu, že Lev jakožto rytíř Grálu je ztělesněním nejušlechtlejšího **hrdinství**, jehož vyzařování podporuje a napomáhá hrdinné věrnosti ve stvoření.

Merkur, prastvořený vůdce moci všech živlů. Ty jsou zakotveny v něm.

Člověk se bude domnívat, že beze všeho rozumí tomuto mnou řečenému, avšak není tomu tak. Nemůže tomu rozumět, jestliže mu k tomu nedám širší vysvětlení o zvláštním druhu Lva.

Abych to mohl učinit, musím vystoupit dále do Božské sféry. Člověku je obrazně známo, že na stupních Božího trůnu drží zvířata stráž, okřídlená mocná zvířata, mezi nimiž se nachází také lev. Tato zvířata nejsou žádnou pohádkou, nýbrž tam skutečně existují. Ještě nikdy jsem je nezmiňoval, protože by toho bylo pro začátek příliš mnoho. Proto se má o nich mluvit také teprve tehdy, když lidští duchové budou zralejší než dnes.

Co o tom dnes říkám, je také jen pro ty, kteří mé Poselství již do sebe přijali a snaží se je v sobě učinit skutečně živoucím. Tedy je to jen pro **zralejší** pozemské lidi!

Zde se bude člověk nyní ptát, jak přijdou **zvířata** do Božské sféry, a ještě k tomu až na stupně Božího trůnu, ano, na tyto stupně, kam nikdy lidský duch nemůže dospět, i kdyby byl sebevíce obdařen.

Avšak to lze velmi jednoduše vysvětlit: Člověk učinil si o **zvířeti** falešný pojem, protože při tom před sebou vidí jen zvířata této země, která se mohou vyvíjet v hrubohmotnosti!

A to je falešné! Zda člověk nebo zvíře, oba jsou **tvory** ve stvoření, jeden tak nutný jako druhý, nebo jeden tak postradatelný jako druhý.

Zvířata na stupních Božího trůnu mají zcela jiný druh než ta, která lidé za zvířata považují. Jsou to **vědoucí** zvířata! Pouze z toho nemůžete si již více udělat žádnou představu a nebudete toho také nikdy správným způsobem schopni; neboť toto všechno je příliš vzdáleno pro lidského ducha vyvinutých.

Vědoucí zvířata, jejichž věrnost a odevzdanost je zcela neúplatná! U těchto není žádného kolísání ani váhání, nýbrž jen nadšená, nezměnitelná služba! Služba v bezprostředním činu, bez rozvažování, aniž by k tomu potřebovala napřed nějakého chtění. Živoucí zachvívání se v zákoně jako samozřejmost a nutnost existence!

Stojí také mnohem výše než vyvinutý lidský duch, vlastně již tím, že se nachází ve své nedotknutelné čisté činnosti a síle v **Božské** sféře.

Nejedná se při tom tedy o zvíře v **lidském** smyslu, nýbrž o zvláštní zformovaný druh záření, který je nazván zvířetem, jakož i jiný, a sice až nižší druh záření je nazýván **člověkem**! K tomu je potřeba ještě zcela zvláštní vysvětlení, které může následovat teprve mnohem později.

Jako lev na stupních trůnu bezbytosné Boží Trojice vzešel

z jejího vyzařování, v něm žije a působí, tak Lev v prastvoření vzešel z vyzařování rovněž bezbytotného jádra v Parsifalu a zformoval se v čistě duchovní úrovni prvního prastvoření jako rytíř svatého Grálu!

Je to obdoba druhu v jiné formě; neboť Lev prastvoření nese v sobě ještě něco jiného z duchovně lidského druhu, o čemž později promluví ještě podrobněji. On je v sobě již spojením, zatímco vědoucí lev na stupních Božího trůnu se jako takový zcela čistě zachvívá a nenese v sobě žádné jiné spojení.

Lev prastvoření je již připraven pro záření **ve stvoření** jakožto nutný druh přechodu. Jeho zářící činnost je mnohostranná, a přesto ohraničenější než u lva v Božské sféře.

Z něj vychází veškeré hrdinné bytí, které se ve stvoření tu a tam ukazuje.

Nesmím v tom dnes jít až do podrobností; neboť to příliš odbočuje od toho, co chci v této přednášce říci. Chci jen letmo poznamenat, že ze záření tohoto hrdinství dostává se duchu těch **pozemských lidí**, kteří se projeví jako skuteční **hrdinové**.

To bylo dobře známo starým Germánům a Řekům, jakož i mnohým jiným dřívějším lidským kmenům, které udržovaly ještě s bytotnými vědomé spojení.

Při pozemské smrti takového hrdiny vedli bytotní bytotný díl záření hrdinství do Wallhaly, nejvyššího hradu v bytotném kruhu stvoření, zatímco duch musel jít do své pro něj určené úrovně. Přesto zůstaly obě části skrze vlákna spolu spojeny, pokud duch působil v **dobrém** smyslu.

Obě tyto části byly rozděleny jen tehdy, když duch kráčel dolů, aby tím bytostná část nemohla být stržena. Jinak splývaly obě části při pozemských inkarnacích opět dohromady.

Tento přídavek hrdinství je zvláštním darem pro pozemské lidi, jehož přijetí je připravováno skrze určitou zralost příslušného ducha a také skrze jeho určité **cesty**.

Pro určité úkoly na zemi je část tohoto bytostného záření Lva potřebná, protože v něm je zakotvena ovšem **v čistotě** se zachvívající útočnost, spojená s bezpodmínečným nasazením sebe sama, což v sobě duch jako takový nenese, protože jeho nejvyšším cílem je budování a míruplné tvoření.

Veškeré skutečné hrdinství ve stvoření je zakotveno ve Lvu, který jako rytíř svatého Grálu stojí v prvním kruhu prastvořených a který na svou prosbu byl zakotven v pozemsky lidském těle, aby **na zemi** spolupůsobil na svatých splněních, bezprostředně, ve stejné blízkosti svého Pána jako ve světlém hradě prastvoření.

Duchovně i pozemsky shromáždí se kolem něj **skuteční** hrdinové, protože se **tak musí** stát podle zákonů stvoření skrze sílu a podstatu druhu jeho vyzařování a nemohou vůbec jinak; neboť jsou přece v něm zcela neoddělitelně zakotveni. Zdánlivé hrdinství zůstane mu přirozeně vzdáleno a musí se již **tím** jako takové ukázat.

To je při svatých splněních na zemi jedna z mnohých lidem nepochopitelných událostí, která je však ve všemoudré prozřetelnosti Bohem chtěna, avšak v účinku tak prostá a přirozeně se odehrávající, jak je tomu při všem, co je ustanoveno

od Boha.

Žasnouce budou pak lidé stát před jistotou činnosti Božích zákonů, ve kterých nemůže být přece poskytnuto nic jiného než bezpodmínečná **samočinná** splnění, která s všemohoucností v posledním okamžiku odmrští ke straně všechno, co chce překážet.

Tak jsem dnes současně o něco pozvedl okraj závoje ze zvířat na stupních Božího trůnu. Jsou to čtyři okřídlená vědoucí zvířata, která strážejí trůn: Orel, lev, býk a skopec. Skopec však nese lidskou tvář; neboť skopec nese **lidské duchovno** v sobě!

Čtyři vědoucí zvířata na stupních Božího trůnu vzešla z **bezprostředního** Božího vyzařování a mohou v něm vědomě žít. Nesou v sobě **základní druhy pro stvoření**, zatímco archandělé zachvívají se v jiném druhu vyzařování. Ne beze smyslu připadá narození Syna Člověka na zemi zákonitě do znamení skopce!

Avšak řešit toto tajemství není úkolem dnešní přednášky. Vezměte s díkem k Bohu to, co vám smím poskytnout, snažte se všemu rozumět, nepřeskakujte snad při tom hříčkovitě sem a tam. V těchto věcech si to nemůžete dovolit; neboť pro myšlenkové hříčky v obvyklém lidském způsobu jsou příliš mocné a příliš vysoké.

Čím **horlivěji** a **vážněji** se však namáháte skutečně **pochopit** Pravdu mého Slova, tím více vám budu moci zvěstovat. Ve vašem snažení spočívá pro vás klíč k bráně mého vědění! Proto buďte snaživí, abych vám mohl dávat plnýma rukama!